

Sagsnummer:	14	Navn:	Cipaian Lidia
Alder:	84	Ansøgt om:	Medicinhjælp
 27-11-1932	Bevilget 2012:		Medicinhjælp
	Bevilget apr. 2013		Medicinhjælp
	Bevilget sep. 2013		Medicinhjælp
	Bevilget apr. 2014		Medicinhjælp
	Bevilget sep. 2014		Medicinhjælp
	Bevilget apr. 2015		Medicinhjælp
	Bevilget sep. 2015		Medicinhjælp
	Bevilget apr. 2016		Medicinhjælp
	Bevilget sep. 2016		Medicinhjælp
	Bevilget apr. 2017		Medicinhjælp
	Juli 2020		DØD
		Sagsfremstilling: September 2012 Lidia er alene men bor sammen med et barnebarn og hendes mand. Hun har dårligt blodomløb og en ubehandlet brystkræft. Hun vil helst ikke tale om sin kræft, men er meget påvirket af sin sygdom og græder en del. Hun tør ikke komme på hospitalet.	
April 2013	Lidia var turens store dejlige overraskelser, da vi besøgte hende i september var hun ked af det og bange, hun var ikke til at slå et smil af, men denne gang er hun glad og smilende, jeg gav hende en kopi af det billede vi tog af hende sidste gang og jeg tror hun blev lidt forskrækket over hvordan hun havde set ud, vi taget et nyt billede hvor hun smiler som hun får næste gang vi ses. Hun havde fået lidt problemer med benene, så vi fik skaffet hende en krykke, jeg tror hun var lidt stolt af den, den blev i hvert tilfælde luftet flittigt. Lidia forærede os en fin gave, 10 ny lagt æg, som Ellen fik tryllet om til en dejlig omelet. Lidia fik til hjælp til medicin.		
September 2013	Lidia har fået det værre, men er i fint humør, hun sidder udenfor og strikker strømper. Hendes brystkræft er stadig tabu og vi undlader at spørge ind til den for ikke at gøre hende ked af det, både hun og vi ved den er der og at hun ikke ønsker at blive opereret, det er svært når vi gerne vil hjælpe, men det er hendes liv og hun bestemmer selv. Hun får til medicin		

Støtteforeningen

Hjælp de ældre i Rumænien

CVR. 3356 8800

lc@kcrevi.dk

Tlf. 2946 2003

Oktober 2013

Det er ikke så sjovt at komme på besøg hos Lidia, på den lille måned der er gået siden vi var der sidste, kan vi se at hun har tabt sig, da Cheme spørger til hendes vægt fortæller hun, at hun har tabt 10 kg de sidste 3 måneder og at hun er meget svimmel, hendes niece fortæller, at hendes appetit er meget dårlig.

Hun vil jo ikke tale om sin bryst kræft og vil heller ikke på hospitalet, men Cheme kan et eller andet og han får lov til at kigge på hendes bryst, det er ikke noget kønt syn, der er sår over det hele, og det væsker. Cheme anbefaler hende at komme på hospitalet, men jeg tvivler på hun gør det. Lidia har en skarp tunge og det eneste der trøster mig er, at den har det fint.

April 2014	<p>Lidia ser forbavsende godt ud, hun har fået farve i kinderne. Hun har taget lidt på siden oktober.</p> <p>Sygeplejersken får lov til at se hendes bryst, det ser meget bedre ud, det væsker ikke mere og umiddelbart virker det som om, at knuden er blevet en lille smule mindre, måske har den indkapslet sig.</p> <p>Hun er faldet og har fået skrabet næsen og hagen og hendes knæ er hævet, sygeplejersken kigger på det, alt er ok.</p> <p>Hun glæder sig til at blive bedstemor i august.</p> <p>Ved vores 2. besøg deler Lidia sin frokost med os, fedtegrever lavet af kyllingefedt, det er ikke så ringe endda.</p>
September 2014	<p>Lidia ser bedre ud denne gang, selv om livet er hårdt ved hende, hun har lige mistet sit oldebarn.</p> <p>Hun er faldet igen, vi prøver igen at fortælle hende, at hun skal bytte sin stok ud men sine krykker, det lover hun at gøre når stokken engang knækker, jeg lokker stokken ud af hendes hænder og viser hende at jeg godt kan knække den for hende, det er ikke populært og jeg får ikke mere lov til at nærme mig hendes stok.</p> <p>Hendes bryst kræft forholder sig stadig væk i ro.</p>
April 2015	<p>Lidia er igen faldet, igen taler vi med hende om, at smide stokken væk og bruge sine krykker, men hun er stædig.</p> <p>Hun er opereret for galdesten 3 gang, det har ikke rigtigt hjulpet og hun har rigtigt mange anfald, jeg taler lidt med hende om at skære ned på fedtet i hendes kost.</p> <p>Brystet gør lidt ondt men væsker ikke.</p> <p>Hun får til medicin</p>
September 2015	<p>Hun har fortsat sit gode humør; men smerterne i benene og ryggen er blev værre. Brystet holder sig stadigvæk i ro.</p> <p>Hun strikker strømper og som hun selv siger, når bare hovedet og hænderne virker så er det ikke helt skidt.</p> <p>Hun har været faldet igen og er begyndt at blive lidt bange for at det skal ske igen. Denne gang skete der heldigvis ikke noget.</p> <p>Hun fortæller os om sin ungdom - rigtigt spændende. Hende kan man godt lytte til i mange timer.</p> <p>Hun får hjælp til sin medicin.</p>
April 2016	<p>Har det ikke godt, hun har ondt i ben og hofte. Har mistet appetitten og sover dårligt om natten. Får indsprøjtninger for smerterne, har fået 1 mangler 4.</p> <p>Hun mangler væske og humøret er i bund.</p> <p>Det eneste der får hendes øjne til at stråle denne gang er lille Eric.</p> <p>Hun får penge til medicin</p>

September 2016	<p>Har det ikke godt, ondt i ben og hofte og så har hun mistet appetitten. Sover ikke godt om natten.</p> <p>Har siden sidst været sengeliggende i flere omgange pga. smerter. Humøret er ikke helt som det plejer. Men når talen falder på hendes lille barnebarn Eric, så kommer smilet og gnisten i øjnene.</p> <p>Hun får hjælp til medicin</p>
April 2017	<p>Hun ser lidt bedre ud denne gang, og har også fået lidt mere appetit.</p> <p>Ben og hofter gør ondt og der er ingen tvivl om, at hun er hårdt ramt af kræften der nu har bredt sig til knogler og lunger.</p> <p>Det er lidt hårdt at forlade hende denne gang for hun siger endeligt farvel. Hun tror ikke på, at hun er der når vi kommer tilbage i september. Den samme holdning er der hos hendes niece, som bliver meget ked af det.</p>

